Η Εθνική ομάδα ποδοσφαίρου έκανε την υπέρβαση στο Mundial.Έφτασε στις 16 καλύτερες του κόσμου. Μολοντούτο επιστρέφει στην πατρίδα απογοητευμένη καθώ ς η πρόκρισή της στους «οκτώ », κρίθηκε στις λεπτομέρειες και ατύχησε.

Υπάρχουν, επ' αυτού, διάφορες αναγνώ σεις.

Η **πρώ τη** λέει ότι στάθηκε όρθια στα δύσκολα, δηλαδή μετά τη βαριά ήττα ήταν στην πρεμιέρα από την Κολομβία. Ακολούθως, πήρε τον πόντο από την Ιαπωνία παίζοντας 60' με αριθμητικό μειονέκτημα. Επίσης όρθωσε ανάστημα απέναντι στους «Ελέφαντες» και τέλος ειδικά στο τελευταίο παιχνίδι με την Κόστα Ρίκα έδειξε χαρακτήρα, κάποια αθλητικά προσόντα και ποδοσφαιρικό εγωισμό.

Όταν όμως μια αναμέτρηση κρίνεται στην διαδικασία των πέναλτυ, μετατρέπεται σε Ρώσικη ρουλέτα. Ατυχώς για μας, η θαλάμη του Keylor Antonio Navas Gamboa ήταν γεμάτη και του Θεοφάνη Γκέκα, άδεια. Συμβαίνουν αυτά στο ποδόσφαιρο, αυτή είναι η ομορφιά του. Όπως το χαρήκαμε όταν σκοράρισε ο Σαμαράς (ο Γιώργος ε!), στον νεκρό χρόνο απέναντι στην Ακτή κι όταν ισοφάρισε ο Σωκράτης στο 90 +, έτσι το χάρηκαν και οι Κοσταρικανοί που επιπροσθέτως στηρίχταν στον ικανότατο τερματζή τους, αφού και αυτοί αναγκάστηκαν να παίξουν με 10 για 60' .

Η **δεύτερη** λέει ότι με την Αγγλία, την Ιταλία, την Πορτογαλία και φυσικά την παγκόσμια πρωταθλήτρια Ισπανία, εκτός από τη διαδικασία των ομίλων, χώρες δηλαδή με πελώρια ποδοσφαιρική δύναμη και παράδοση, η επιτυχία της Ελλάδας είναι, πράγματι, μεγάλη.

Η **τρίτη** κάνει λόγο για τον περιορισμό των υπερβολών μετά τον αποκλεισμό.
«Πέσατε ως Ελληνες ήρωες» Πρότασσε αθλητικό φύλλο στους τίτλους του, ενώ ένα άλλο: **«Η πατρίδα σας ευγνωμονεί».**
«Βγάλαμε τον κόσμο στους δρόμους» σχολίασε ο γενιοφόρος διεθνής αμυντικός, ο ενίοτε χρησιμοποιών, ατιμωρητί, τα χέρια του, στην ημεδαπήν βεβαίως...

Έχω την εντύπωση, ότι ο κόσμος θα έπρεπε να βγαίνει για άλλους λόγους στους δρόμους και τη βεβαιότητα ότι ακόμα και αν φτάναμε και κερδίζαμε στον τελικό **Δεν** θα συνέβαιναν τρία πράγματα.

Πρώτον: **Δεν** θα ξέφευγε η Ελλάδα από τον ασφυκτικό και ως φαίνεται από τον αναποτελεσματικό μνημονιακό κλοιό
Δεύτερον: **Δεν** θα γινόταν πιο υγιές το νοσηρό περιβάλλον του Ελληνικού ποδοσφαίρου.
Τρίτον: **Δεν** θα γλιτώναμε από την υποχρέωση να καταβάλουμε φορολογική δήλωση και να χρεωθούμε φόρους τους οποίους οι περισσότεροι (;) δεν έχουν να πληρώσουν.

Κατόπιν τούτων, ως Έλληνες, πρέπει να ήμαστε περήφανοι για το αθλητικό αποτέλεσμα αυτού του Mundial. Κάναμε την καλύτερη, έως σήμερα, πορεία μας σε παγκόσμιο τουρνουά, ενώ η περαιτέρω πορεία σε αυτό, έκρυβε την πιθανότητα μιας οδυνηρής ήττας από κάποιο πραγματικά ισχυρότερο συγκρότημα.

Τέλος ας σκεφτούμε τι άλλο μπορούμε να κάνουμε, ώστε να αντιμετωπίσουμε τα σοβαρά προβλήματα, ότι δηλαδή απειλεί το οικονομικό, πολιτικό και κοινωνικό μέλλον μας.
Ότι απειλεί την ίδια μας την αξιοπρέπεια και τελικά την ύπαρξη.